

ההדלקה: "ויהי בערב, אור ליום ל"ג בעומר, בהתאסף ^{למחרת חול המועד} חכמי סגולה לביהמ"ד, ולומדים ברעש גדול האדרות מזוהר הקדוש, ואחרי זה עושים ההדלקה למעלה על הציונים בתוך הספלים... וכיצד משיאין משואות? מביאים מבלאות בגדים ^{המקור} של צמר גפן או פשתים, וטובלים בשמן, ומטילין לתוך הספל, ומצית את האור וההבערה ללהב יצאה, ומרחוק נראה על כמה פרסאות, כי מירון יושבת בהר".

^{למחרת חול המועד}

זכות מיוחדת היתה להדלקה על ציון הרשב"י, ורבי ישראל מרוזין פנה לרבני צפת, שנמנו על אנשי שלומו, וביקש מהם לרכוש בכסף מלא את זכות ההדלקה על ציון ^{המקור} רשב"י, ומדי שנה היה שולח מטפחת משי להדלקה זו. זכות זו קמה לנחלה לבית רוזין-בויאן, אם האדמו"ר מבויאן שוהה באר"י הוא מדליק בעצמו את ההדלקה, ואם איננו בארץ הוא משגר, לפני ל"ג בעומר, כתב הרשאה מיוחדת לרבה של צפת להעלות את ההדלקה כשליחו האישי. רבי אברהם יעקב מסדיגורא אף היה אומר כי "רבבות נשמות ישראל, מקבלות את תיקונם בהדלקה לכבוד רשב"י. אף הרמ"מ ראב"ן מציין ב"מסע מירון": "ומקובל הוא בידי יושבי ארצנו הקדושה כי נשמת התנא האלקי רשב"י תתנוסס על הדלקתו".

תאורי ההדלקה במירון

אוצר החכמה

מתיאורי ההדלקה, שנזכרו בספרי המסעות ענין מיוחד בתיאורו של ר' יוסף ב"ר שבתי מקאליש, שעלה ארצה בשנת תקצ"ה: "בליל ל"ג בעומר חובה להדליק כאן ובכל הבתים הרבה נרות לכבודו של התנא רשב"י זי"ע, וכן מדליקים בכל בתי כנסיות ובתי מדרשות, וכן על גבי גגותיהם מדליקים הרבה נרות שאורם נראה עד למרחוק" והוא מוסיף לספר על מכירת זכות ההדלקה: "בראש כל עמוד חצוב שקע המכיל 20 מדות שמן, ולאחר שיצקו בן שמן זית, מתחיל השמש להכריז על מכירת מצות הדלקה הראשונה לכבוד התנא רשב"י, והמרבה במחיר זוכה במצוה". בהדלקה זו זכה איש עשיר מעכו במחיר 500 זהובים, ועתה פשט העשיר את המטפחת העדינה והיקרה שצנף לראשו והדליק בה את השמן, וכל הנדחק קרוב ללהבה וזורק בה שמלה או מטפחת, נחשב הדבר למצוה רבה, ובמיוחד רב ערך ההדלקה בעיני הנשים, וכל אחת רואה חובה לעצמה לזורק לתוך הלהבה שמלה, מטפחת או סינר. הספרדים שרים זמירות ותשבחות לבורא עולם ית' בכל מיני כלי זמר, ורוקדים. האש נראית עד למרחוק, בקיצור אין ביכולתי לתאר גדלה של שמחת מצוה זו בליל זה. מי שלא ראה אותה לא ראה שמחה מימיו, וכל אחד מנדר לכבוד נשמת התנא רשב"י זי"ע א".

כך הוא מתאר שלש הדלקות נוספות לכבודו של התנא ר' אלעזר ברשב"י ר"י נפחא ור' יוחנן הסנדלר, הנמשכות עד אור הבקר "ההלולא נמשכת שלושה ימים רצופים לפי הסדר

הנ"ל. בליל השני קנה את מצות ההדלקה רבי אברהם דוב הרב מאבריטש ובעל "בת עין", ולמחרתו — רבי גרשון מרגליות. בין המדליקים היו איפוא רבני העיר צפת.

תיאור נדגש על ההדלקה מצוי בדינו בספר "טל ירושלים" לרבי יהודא ליבוש מפאלטישאן, מחשובי חסידי רוזין וחבר בד"צ חסידים בירושלים, המספר: "אחי ורעי, אין אני יכול להעלות על הכתב גודל השמחה שבשם, אשרי מי שראה זאת. בערב הוא הדלקה של הספרדים "השמחה גדולה עד רום רקיע, בנבל ובכנור, ובתופים ובמחולות ובשירות ותשבחות בפה, ברקידה בשמחה רבה בלי הפסק רגע, אנשים בפני עצמם ונשים בפני עצמן, ובליל ל"ד עושים ההדלקה כנ"ל האשכנזים שלנו, והשמחה לילה ויום כנ"ל. והנה מי שלא ראה זאת לא ראה שמחה מימיו".

גם ביתר ערי הקדש היו עורכים משואות לכבוד היום, וכן נמסר במנהגי ישיבת המקובלים בית אל: "ומרבים בהדלקת נרות לכבוד התנא הקדוש, ולאחר הסעודה עולים לגג, ועושים הדלקה גדולה עד למרחוק תהיה מאירה "לפרסם הכבוד של הרשב"י".

בכתב היד "שער שמעון" אף הובאו שתי תפילות לפני ההדלקה לכבוד הרשב"י: "הא לכם זרע קדש סדר הבקשה לומר קודם ההדלקה: "הריני מתנדב שמן למאור לעילוי נשמת רשב"י ע"ה, כדי שהקב"ה בזכות רשב"י יצילנו, לי ולאשתי ולבני, מכל חולי ומכאוב, ונהיה בריאים דשנים ורעננים, ויצילנו מכל צרה וצוקה, ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא לעולם ונהיה שקטים ושננים, ויהי רצון

מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שע"י הדלקה זו נזכה לבני, חיי אריכי ולמזוני רוויחי, ותתן לנו חיים ארוכים...
 "ולבעל נפש סדרתי תפילה אחרת", ותפילה זו היא לענינים רוחניים "אזכה לעלות ולראות את האור הגנוז, אשר צפון לצדיקים ולהיות בקבוץ העדרים עם הקדש וליהנות מזיו אור שכינתך"

ונסיים את הפרק בדברי רבי צבי אלימלך מדינוב, המביא בספרו "בני יששכר" טעמים מספר למנהג הדלקת האורות, ביחוד הוא מתבסס על התגלות אור הזוהר הקדוש ע"י הרשב"י ומסביר: "מנהג בני ישראל להרבות באור היום ההוא, על פי הזוהר (רצ"א ע"ב) ... שהיה היום מתארך באורו, ולא היה רשות לאור היום להתחשך, היינו להתפנות מן העולם, עד שנתן לו רבי שמעון רשות".

והוא מוסיף להסביר: "וזה יורה כי כל האורות בטלין ומשמישים אל האור כי טוב, והיינו רזין סתימין דאורייתא, אשר גנוז בה אור הגנוז לצדיקים, והצדיקים המבינים ברזין דאורייתא הנה מאירים באור הגנוז בה ... והבן. הנה לבעבור זה מרבין אור ביום הזה".

"ובזה תבין מנהג ישראל תורה, להדליק נרות ומאורות ביום זה, לכבוד האור כי טוב, שמתחיל להתנוצץ ביום זה היקר, ל"ג בעומר, טו"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאור התורה בוצינא קדישא אשר נתגלה ביום הזה, וביום הזה עלה לשמי מרומים, והיא יומא דהילולא דיליה, לאורו נסע ונלך, לכבוד ספרו הקדוש זוהר, המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו, ... והוא מאיר לנו בגלותינו. עד כי יבא

משיח צדקינו דאתמר ביה, ויאמר אלקים יהי אור, ... זה
אורו של מלך המשיח יבא במהרה בימינו ויגלה לנו האור
הגנוז.

אח"כ 1234567

אוצר החכמה

אוצר החכמה

קונטרס כבוד מלכים

זהו פס"ד בענין ששורפים בגדים יקרים בחלולא
ורשב"י ויע"א אשר העלה על שולחן מלכים כבוד
הרב הגאון מוה"ר שמואל העליר הי"ו
רב"ד בעה"ק צפת ה"ו.

נדפס

פע"ק ירושלים תובכ"א

נדפסו כל"ר יוםל משה כהנ"ס ז"ל

שנת תרל"ד לפ"ק

קונטרס כבוד מלכים להגנת מנהגי ההדלקה במירון